

۲۲۸۵۱۰۰
به نام خداوند بخشنده و مهربان

ظهور پارتیان

(احیای عظمت از دست رفته)

(رمان تاریخی)

نویسنده: ولی محمد روستا

انتشارات تیرگان

سرشناسه: روستا، ولی محمد
عنوان و نام پدیدآور: ظهور پارتیان (احیای عظمت ازدست رفته)
(رمان تاریخی) / ولی محمد روستا.
مشخصات نشر: تهران: تیرگان، ۱۴۰۱.
مشخصات ظاهری: ۱۱۲ ص.
شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۳۲۴-۵۹۴-۵
وضعیت فهرست نویسی: فیبا
موضوع: داستان‌های فارسی -- قرن ۱۴
موضوع: ایران -- تاریخ -- اشکانیان، ۲۴۹ ق.م. - ۲۲۶ م. -- داستان
موضوع: داستان‌های تاریخی
رده بندی کنگره: ۸۰۷۵ PIR
رده بندی دیویی: ۸۴۳/۶۲
شماره کتابشناسی ملی: ۸۷۸۷۲۲۰

انتشارات تیرگان

تهران، صندوق پستی: ۱۱۴-۱۷۱۸۵، تلفن: ۶۶۴۴۷۵۸۹ و ۰۹۳۶۶۶۸۵۵۶۸

Email: tati_pub@yahoo.com / www.tirganpub.com

ظهور پارتیان

(احیای عظمت ازدست رفته)

(رمان تاریخی)

نویسنده: ولی محمد روستا

طراح جلد: سیروس آقاخانی

لیتوگرافی صدف • چاپ‌خانه حیدری • صحافی حیدری

نوبت چاپ نخست: ۱۴۰۱ • شمارگان ۵۰۰ نسخه

شماره نشر ۸۰۳

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۳۲۴-۵۹۴-۵

قیمت ۶۰۰۰۰ تومان

پیش‌گفتار

اسکندر در سال ۳۲۳ پیش از میلاد درگذشت. سرداران او بر سر فرمانروایی متصرفات وی به نبردی طولانی دست زدند و عاقبت در سال ۳۱۲ (پ.م) سلوکوس فاتحانه وارد بابل شد.

با پیروزی سلوکوس بر سایر سرداران، سلطنت سلوکیان بر سرزمین ایران پس از عصر هخامنشی آغاز شد. سرزمین سلوکیان از بین‌النهرین آغاز می‌شد و به افغانستان می‌رسید. بعدها سرزمین‌های سوریه و آسیای صغیر به محدوده‌ی این شاهنشاهی افزوده شد.

سلوکیان، شهر سلوکیه در کنار دجله را پایتخت خود قرار دادند. سلوکوس همسری سُغدی برگزید و بدین ترتیب فرزندان او نژادی ایرانی-یونانی یافتند. سلوکیان با فرهنگ بیگانه‌ی خود، در میان توده‌ی مردم ایران جایگاهی نداشتند و تنها نیروی نظامی بود که سلوکیان را بر ایران مسلط نموده بود.

در محدوده‌ی اکثر پادگان‌های عصر هخامنشی در سرتاسر ایران، شهرهای یونانی‌نشین تشکیل شد. آنان کوشش زیاد نمودند که فرهنگ یونانی

را بر ایران حاکم نمایند، هرچند که طبقه‌ی اشراف شهرنشین جامعه‌ی ایران، براساس مقتضیات زمان پذیرای فرهنگ یونانی شدند، اما اکثریت مردم مخصوصاً عشایر هم‌چنان راه خود را طی می‌نمودند.

تمام تلاش میراث خواران اسکندر در غربی کردن شرقی بی‌فایده بود. و شرق هم‌چنان به راه خود ادامه می‌داد.

در این تضاد فرهنگی به وجود آمده، غربیان بیش‌تر به شرق گرایش پیدا کردند. خشونت‌ی که یونانیان برای نفوذ در شرق به کار بسته بودند، کاری از پیش نبرد. فاتحان مقدونی، یونانی بیش‌تر به فکر چپاول مردم بودند. آنان بیش‌تر در سرزمین‌های غربی آسیا نفوذ داشتند و در شرق مخصوصاً سرزمین پارت و باختر همواره درگیری و زد و خورد بین مردم و حکومت وجود داشت. دشت‌های وسیع شرقی با مردمانی که هرچند تعداد زیادی از آن‌ها شهرنشین بودند، اما هنوز روحیه‌ی عشایری داشتند. عشایر آریایی شرق نیز در شهرهایی که در طول مسیر جیحون تا گرگان، از عصر کوروش کبیر وظیفه‌ی مقابله با تهاجم بدوی‌های شمالی را برعهده داشتند، به علت رفت و آمد و داد و ستد با خلق و خوی شهری آشنا شده و اکثر خویشاوندان سببی به وجود آورده بودند.

این عشایر پارتی در عصر هخامنشیان همیشه مورد احترام حکومت بودند و شاهان هخامنشی به آنان علاقه‌ی زیادی داشتند. فرمانروایی باختر و پارت نیز همیشه بردوش شاهزادگان یا برادران شاهان هخامنشی بود. عشایر پارتی با توجه به باورهایشان سخت از حکومت سلوکیان دلخور و به نحوی همواره برای حاکمان سلوکی مشکل آفرین بودند.